ZPRÁVY

ČESKOSLOVENSKÉ SPOLEČNOSTI ENTOMOLOGICKÉ

PŘI ČSAV

ZDENĚK KOLEŠKA
SEZNAM BIOGRAFIÍ ČS. ENTOMOLOGŮ

8

SEZNAM BIOGRAFIÍ ČESKOSLOVENSKÝCH ENTOMOLOGŮ

(ENTOMOLOGOVÉ NEŽIJÍCÍ)

I

ZDENĚK KOLEŠKA

POKRAČOVÁNÍ

8

Zprávy Čs. společnosti entomologické při ČSAV, Praha, 22, 1986

L Á S K A Alois

nar. 16.II.1911 v Praze - zemř. 6.VI.1982 v Teplicích. Národnost česká. Středoškolský učitel. Entomolog-amatér, kolepterolog. a botanik. Členem Čs. spol. ent. od r. 1930. Člen entomologické sekce Vlastivědného kroužku při Muzeu v Teplicích. Člen Čs. společnosti botanické.

V letech 1922-1929 vystudoval 7 tříd reálky v Praze X. a poté přešel na přírodovědeckou fakultu Karlovy university, kde od r. 1931 zastával místo asistenta v botanickém ústavu. Vysokoškolské studium ukončil v r. 1934. Po studiích začal pracovat jako výpomocný učitel měšťanských škol v Opavě, Březové nad Svitavou a v Praze-Vršovicích, Smíchově, Žižkově, Bubenči a Kobylisích. Od 1. října 1936 do 11. září 1938 konal vojenskou službu. Od r. 1939 zastával funkci prozatímního profesora obchodní školy ve Volyni, kde byl v r. 1944 jmenován řádným středoškolským profesorem. V r. 1947 krátce působil na obchodní akademii v Uherském Hradišti, odkud od 30.6.1947 přešel na obchodní akademii v Teplicích. Na této škole setrval i později, kdy byla přejmenována na střední ekonomickou školu a odešel odtud do výslužby.

Entomologií se začal zabývat od dob svých středoškolských studií. Věnoval se studiu brouků (Coleoptera), jejichž sběr a faunistický průzkum prováděl v pražském okolí, na Volyňsku, na Šumavě, na Teplicku, v Českém středohoří, Krušných horách a v sedmdesátých letech často sbíral ve Vysokých Tatrách. Od r. 1950, kdy byl členem entomologické sekce Vlastivědného kroužku Muzea v Teplicích, spolupracoval s tamními entomology Leopoldem Holubem, Václavem Pulcem a Josefem Šimkem na průzkumu koleopterofauny Teplicka. Oborem jeho zájmu bylo studium systematiky mandelinek (Chrasomelidae), které sbíral na všech lokalitách v navštívených oblastech. Podstatnou část své koleopterologické sbírky rozdal nebo prodal jiným zájemcům. Jeho tatranské sběry jsou uloženy v muzeu Tatranského národního parku (TANAP).

L A U B E Gustav Karel, Prof., PhDr

nar. 9.I.1839 v Teplicích - zemř. 12.IV.1923 v Praze.
Národnost německá. Profesor geologie a paleontologie, dvorní rada. Entomolog-lepidopterolog. Člen přírodovědeckého spolku "Trilobiti", od r. 1897 uveden v seznamu členů německého přírodovědeckého spolku Lotos v Praze.

Studoval přírodní vědy na německé universitě v Praze a v Mnichově. Po ukončení studií se brzy habilitoval z geologie na vídeňské technice a od r. 1867 působil jako profesor geologie na universitě ve Vídni. V r. 1871 se vrátil do Prahy na techniku jako profesor mineralogie a geologie, odkud v r. 1878 přešel na stolici geologie a paleontologie německé university v Praze. Svou výzkumnou činností se zapojil do programu Komitétu pro přírodovědecké zkoumání Čech a věnoval se hlavně paleontologickému výzkumu jurské, křídové a terciérní fauny, geologii Krušných hor, podkrušnohorských pánví a oblastem českých minerálních pramenů.

Vedle své hlavní činnosti v oboru geologie a paleontologie věnoval jako přírodovědec svůj zájem a pozornost též botanice a entomologii. V entomologii se zabýval sběrem a studiem motýlů (Lepidoptera). V období svých pražských studií hodně sbíral v pražském okolí, především na stráních zbraslavské Závisti. V devadesátých letech min. stol. prováděl lepidopterologický průzkum Krušných hor a sledoval noční motýly v okolí Dubí u Teplic. Výsledky těchto sběrů publikoval v pracích "Beiträge zur Kenntnis der Lepidopterenfauna des böhmischen Erzgebirges" (Lotos, 1897) a "Berichtigung und Zusatz zum in Eichwald beobachteten Noctuiden und Geometriden" (Lotos, 1897). Z jeho sběrů čerpal údaje též Dr. O. Nickerl pro svou práci "Die Spanner des Königsreiches Böhmen - Geometridae" (1007). Údaje o Laubeho lepidopterologické sbírce stručně uvádí J. Sterneck v Prodromu der Schmetterlingsfauna Böhmens, 1929, p. 28.

B i o g r a f i e :

Anonym (R.R.): Gustav Laube (1839-1923). Vesmír, 62, č. 6, 1983, p. 190.

Bober J.: Malá encyklopédia bádatelov a vynálezcov. (Laube G. K., p. 399-400), Obzor, Bratislava, 1973.

Möbius E.: Laube Gustav Carl. Deutsche entomologische Zeitschrift. Iris, 57, Nr. 10, 1943, p. 1-27.

Ottův slovník naučný (Laube G. K., p. 713), sv. 15., 1900, Praha.

Ottův slovník naučný (Laube G. K., p. 1082-1083). Dodatky, sv. III/2, 1935, Praha.

L A U S Jindřich

nar. 10.XI.1872 v Neslovicích u Ivančic - zemř. 21.XII.1941 v Olomouci. Národnost německá. Učitel, středoškolský profesor, kustod Městského muzea v Olomouci. Přírodovědec, botanik, entomolog. Dopisující člen Přírodovědecké společnosti v Moravské Ostravě.

Vychodil měšťanskou školu a poté vystudoval reálku a učitelský ústav. Po studiích nastoupil v r. 1892 podučitelské místo v Hustopeči, odkud byl povolán do Brna, kde pak deset let působil jako učitel na obecných a měšťanských školách. V r. 1902 byl jmenován profesorem na německém učitelském ústavu v Olomouci, kde pak působil téměř 30 let. V r. 1895 založil v Brně "Lehrklub für Naturkunde", který vydával své přírodovědecké ročenky. V těchto publikacích, zvaných Erster, Zweiter ... Bericht des Lehrklubs für Naturkunde, Brünn, byly publikovány vědecké práce členů tohoto klubu. Ve svém přírodovědeckém zájmu se Laus zabýval hlavně botanikou, ale měl zájem též o entomologii. Zajímal se o brouky (Coleoptera), jejichž sběry prováděl v brněnském okolí, na Olomoucku, Mikulovsku i ve Slezsku. Zajímavý je jeho údaj z r. 1893, kdy v Kartouzích u Brna ulovil vzácný druh tesaříka Phytoecia rubropunctata Goeze. Z jeho entomologických literárních příspěvků je možno uvést "Leuchtende Insekten" (1897), "Ein seltener mährischen Käfer" (1902). Dále napsal "Dr. Holubs südafrikanische Ausstellung in Prag" (1892) a "Pěstování přírodních věd v Olomouci. Příspěvek ke kulturním dějinám města" (1928). Zpracoval a publikoval též soupis zoologické literatury (včetně entomologie) Moravy a Slezska do roku 1901 a soupisy přírodovědecké literatury Moravy a Slezska (včetně zoologie a entomologie) za časové období 1901-1910 a 1911-1928.

B i o g r a f i e :

Podpěra J.: Jindřich Laus - 60 let. Příroda, 25, 1932, p. 354-355.

Otruba J.: Jindřich Laus. Věda přírodní, 14, 1933, p. 91-92.

Otruba J.: + Jindřich Laus. Časopis Vlast. spolku musejního v Olomouci. Odd. přírodovědné, 55., 1946, p. 83-84.

B i b l i o g r a f i e :

Časopis Vlasteneckého spolku musejního v Olomouci. Oddělení přírodovědné, 55., 1946, p. 85-88.

L Á Z N I Č K A Robert

nar. - zemř.

Národnost česká. Obchodník. Entomolog-amatér, koleopterolog. Členem Čs. spol. ent. od r. 1914. V r. 1930 je za ČSR uveden v Entomologen Adressbuch A. Hoffmanna, Vídeň.

Žil a působil v Praze na Žižkově, kde provozoval obchodnickou živnost do r. 1930. V období let 1931-1932 je v členských seznamech Společnosti uváděn jako soukromník.

V entomologii se věnoval sběru a studiu brouků (Coleoptera), z nichž největší zájem projevoval o tesaříky (Cerambycidae). Faunistický průzkum prováděl na četných lokalitách v Čechách, zvláště v pražském okolí, v Úvalech u Prahy, Zbečně, v okolí Křivoklátu a též v Krkonoších a na Šumavě, což u některých jeho významných nálezů cituje A. Fleischer ve svém "Přehledu brouků ČSR 1927-30" (p. 24, 50, 453). V červenci r. 1919 sbíral v Krkonoších zoocecidie pro Ed. Baudyše. Rovněž J. Roubal uvádí Lázničku jako sběratele zajímavých koleopterologických materiálů v pražském okolí (viz: Historie pražské kolepterologie. Sbor. Ent. odd. N.M. Praha, 11., 1933, p. 5-14). Zajímavé údaje ze své sbírky tesaříků poskytl JUDr. L. Heyrovskému pro jeho prvý seznam Cerambycidů ČSR z r. 1930. Láznička byl aktivním dobrovolným spolupracovníkem entom. odd. Národního muzea v Praze, kterému ve dvacátých letech pro zamýšlené sestavení sbírky českých brouků věnoval řadu svých významných koleopterologických nálezů, tj. druhů, v té době uváděných jako "nové pro Čechy" (Cit.: J. Obenberger: Několik poznámek. Čas. Čs. spol. ent., 18., 1921, p. 99-102). V letní sběratelské sezóně v letech 1925-1927 podnikal tři roky za sebou zahraniční sběratelské exkurze do Francie, kde sbíral v Alpách, Pyrenejích a na Riviéře. V Časopise Čs. spol. ent. publikoval svůj článek "Biologie tesaříka Acmaeops marginata F. a. spadicea Sch." (28/1931).

L E D E R Jan

nar. 4.II.1843 v Javorníku - zemř. 19.V.1921 v Kateřinkách u Opavy. Národnost německá. Cestovatel, odborný sběratel přírodnin, spolumajitel odborného obchodu hmyzem, entomolog.

Narodil se jako syn kožešníka. Studoval na opavské reálce a po maturitě vstoupil do hornické akademie v Kamenici (Chemnitz), kde však byl nucen studia brzy zanechat pro nepříznivé rodinné poměry. Po odchodu ze studií odcestoval v r. 1867 do severní Afriky, kde se naučil francouzsky a arabsky a připravil se na další cestu do Oranu, kam při-

jel v únoru 1868. V této provincii procestoval území v oblasti Sidi--bel-Akbes, Maskara, Tiaret a Geryville, kde všude pilně prováděl sběry brouků. Koleopterologické sběry zasílal svému příteli Edmundu Reitterovi k determinaci a odbornému zpracování. Po pětiletém pobytu v Africe se v prosinci r. 1871 vrátil do Evropy a zpět do Slezska, kde se s přítelem Ed. Reitterem pilně věnoval entomologickému studiu coleopterologie a činil přípravy k dalším sběratelským cestám. Jeho nejbližším cílem byl Kavkaz, s jehož výzkumem začal v r. 1875. Společně s ředitelem muzea v Tiflisu Dr. G. Radde podnikl četné cesty po Kavkaze, do Talysche a k pobřeží Kaspického jezera. S generálem Komaroffem procestoval Svanetii, Elbrus a Kubáň. Vystoupil na Kasbeck, sbíral v údolí Araxes a u Ordubadu, jakož i na vrcholku Arraratu. Ve všech oblastech, které na svých cestách navštívil, sbíral brouky, hmyz ostatních řádů a měkkýše. Materiál zasílal ke zpracování různým odborníkům, kteří jen z brouků zjistili v těchto sběrech kolem 200 nových druhů. Na podzim v r. 1888 uzavřel obchodní smlouvu a vstoupil jako spolumajitel do obchodu hmyzem Edmunda Reittera v Mödlingu. Zájem o cestování, bohaté sběratelské výsledky a entomologický zájem podnítily Ledera k novým výzkumným cestám. V r. 1891 zahájil tříletý přírodovědecký výzkum východní Sibiře a Mongolska, odkud přivezl další bohatý entomologický materiál. Své výzkumné a sběratelské cesty v Asii ukončil v r. 1905 a pak konal v četných městech Rakouska a Německa cestopisné a přírodovědecké přednášky, které vzbudily velký zájem veřejnosti. Hlavní podíl Lederovy cestovatelské činnosti spočíval v jeho přírodovědeckém a hlavně entomologickém výzkumu, jehož výsledky literárně zpracovával a publikoval. Napsal 26 prací, z nichž je možno pro příklad uvést: "První dodatek k Přehledu fauny brouků Moravy a Slezska od Ed. Reittera" (1872), "Popisy nových brouků z Oranu" (1872), "Příspěvky ke kavkazské fauně brouků" (1878), (1880), (1881),"Průzkumné entomologické cesty po Sibiři" (1894) a další práce. Publikoval v časopisech Verh. naturf. Ver. Brünn, Wien. ent. Ztg., Ent. Nachr. a Berlin. ent. Ztschr. Byl v písemném styku s významnými entomology, např. v letech 1871-1883 s prof. G. Kraatzem v Berlíně, 1877-1878 s E. A. Hellmuthem von Kiesenwetterem a 1877-1879 s prof. Dr. Lucas von Heydenem ve Frankfurtu nad Mohanem. Více jak 100 hmyzích druhů nese k Lederově poctě jeho jméno.

B i o g r a f i e :

Wenzekides O.: Leder Johann. Heimatgeschichte, Bd. 3., 1922.
Hetschko A.: Hans Leder. Wiener ent. Zeitung, Bd. 39., 1922, p. 95-96.

Festschrift d. Nat. wiss. Ver. Troppau (Leder H., p. 47-52), 1925.

B i b l i o g r a f i e :

Wiener ent. Zeitung, Bd. 39, 1922, p. 96.
Index Litteraturae Entomologicae. Serie II., Bd. 2., 1965 (Leder H., p. 594).

L E H E Č K A František

nar. 12.III.1900 v Písku - zemř. 21.II.1980 v Písku. Národnost česká. Revírník, pracovník státních lesů. Entomolog-amatér, lepidopterolog. Členem Čs. spol. ent. od r. 1954. Botanik, zpravodaj Státní ochrany přírody.

Absolvoval střední lesnickou školu v Písku a po jejím ukončení byl přijat do služeb Městské správy lesů města Písku jako revírník. V době německé skupace se zúčastnil protinacistického odboje, za což byl v letech 1942-1945 vězněn v káznici Zwickau (Cvikov) v severních Čechách. Po roce 1945 působil ve funkci referenta v píseckém lesním úřadě a po jeho začlenění do komplexu Správy státních lesů pracoval u lesního závodu Čížová se sídlem v Písku. V r. 1958 odešel do invalidního důchodu.

V entomologii se F. Lehečka věnoval sběru a studiu motýlů (Lepidoptera). Zprvu přednostně soustřeďoval svůj zájem na Rhopalocera, později sbíral i Noctuidae. Aktivně se účastnil faunistického průzkumu motýlů Písecka a oblasti centrální Šumavy. Vedle sběratelského úsilí se též věnoval organizační činnosti v entomologii a práci s mládeží. Patřil ke skupině píseckých entomologů v čele s Josefem Levým, v jejímž středu a péči vyrostla řada mladých sběratelů. F. Lehečka sám dlouhá léta pracoval jako vedoucí entomologického kroužku při Okresním domě pionýrů a mládeže v Písku, kde obdržel několik čestných uznání. Ve spolupráci s kolektivem spoluautorů (Krampl, Levý, Samec) přispěl výsledky svého faunistického průzkumu k publikaci větší práce "Další příspěvek k poznání motýlí fauny jižních Čech" (Zprávy Čs. spol. ent., 5., 1969). Vedle vlastní entomologické činnosti byl též náruživým botanikem a založil poměrně obsáhlý herbář vzácných rostlin píseckého okolí. Během života shromáždil a uspořádal dvě sbírky motýlů. Prvá byla zničena za německé okupace, druhá v počtu 68 ent. krabic byla předána entomolog. odd. Národního muzea v Praze.

L E H N E R T Wilhelm Erwin

nar. 28.VIII.1892 v Praze - zemř.
Národnost německá. Fotograf. Entomolog-amatér, lepidopterolog. V r. 1928 uváděn v seznamu členů Entomologen-Bund für die Tschechoslowakische Republik in Teplitz-Schönau. V letech 1921-1930 je za ČSR uveden v Entomologen Adressbuch A. Hoffmanna, Vídeň.

Vykonával povolání fotografa ve fotozávodě svého tchána Josefa Fuhra v Teplicích v Čechách. Entomologii se věnoval z Fuhrova podnětu, který byl dlouholetým aktivním lepidopterologem. Společně podnikali sběratelské exkurze do okolí Teplic, do Českého středohoří a na další lokality, převážně do severních Čech. Členem entomologického klubu byl asi od roku 1923 a vykonával funkci pokladníka. Některé Lehnertem sbírané exempláře motýlů s lokalitou Teplice/1926 jsou zastoupeny v lepidopterologické sbírce německé vysoké školy zemědělské v Děčíně-Libverdě (dnes součást entomologické sbírky katedry ochrany rostlin AF VŠZ v Praze).

L E I T N E R Antonín

nar. - zemř.
Národnost česká. Učitel. Entomolog-amatér, lepidopterolog.

Vykonával povolání učitelské. V entomologii věnoval svůj zájem studiu motýlů, jejichž sběry prováděl v pražském okolí. Nejvíce a nejčastěji sbíral v Jirnech u Prahy, kde lovil hodně na světlo. Údaje o jeho významných nálezech cituje V. Vlach v článku "Několik nových motýlů české fauny" (Čas. Čs. spol. ent., 30., 1933, p. 153-154).

L E I T N E R Jaroslav

nar. - zemř.
Národnost česká. Poštovní zaměstnanec. Entomolog-amatér. Členem Čs. spol. ent. od r. 1919. V r. 1928 uveden v seznamu členů Entomologen-Bund für die Tschechoslowakische Republik in Teplitz-Schönau.

Působil jako účetní asistent poštovního úřadu v Praze. Od roku 1931 žil ve výslužbě v Újezdu nad Lesy. V entomologii se zajímal o studium brouků (Coleoptera) i motýlů (Lepidoptera) a nejvíce sbíral v pražském okolí, především v oblasti Újezdu nad Lesy a Běchovic.

L E M A R I E František

nar. 1.VII.1894 v Kaceřově v Čechách - zemř. 21.VI.1961 v Praze. Národnost česká. Finanční úředník. Entomolog-amatér, lepidopterolog. Členem Čs. spol. ent. od r. 1918. V letech 1926-1930 je za ČSR uveden v Entomologen Adressbuch A. Hoffmanna, Vídeň.

Brzy po narození se s rodiči přestěhoval z Čech do Jugoslávie, kam jeho otec odešel za prací. Nejprve do Usory v Bosně a později do Osjeku ve Slavonii, kde začal studovat gymnázium. Po maturitě odešel na abiturientský kurs při obchodní akademii a po studiích se vrátil zpět do Čech. Usadil se v Praze, kde začal pracovat jako účetní, od r. 1934 jako vrchní účetní. Prvý zájem o entomologii u mladého Fr. Lemarie vzbudil otec, který jako hospodářský správce a inspektor cukrovaru byl dobrý entomolog a znalec škůdců hospodářských plodin. Také gymnazijní profesor přírodopisu velmi podporoval Lemarieho sklony ke studiu entomologie. Nejprve se začal spolu s mladším bratrem Jaroslavem zajímat o pěstování housenek bource morušového, což vedlo i k dobrým praktickým výsledkům. Později vedle bource začal pěstovat i jiné druhy housenek a sbírat motýly i brouky v širokém okolí Osjeku. Sběratelské výlety pak konal i do vzdálenějších částí Slavonie a podnikl několik sběratelských cest do Bosny a Hercegoviny. Po přesídlení do Československa sbíral v pražském okolí i na jiných místech ČSR i na svých cestách po Evropě. Rozšířil sbírku též o lepidopterologické sběry svého bratra, který působil několik let jako lesnický odborník v africkém Gabunu. Nejcennější součástí sbírky byla kolekce jasoňů červenookých z Bosny a Hercegoviny a původní sběry afrických motýlů z Gabunu od jeho bratra. Sbírka Františka Lemarie o rozsahu více než 1.000 exemplářů preparovaných motýlů a několik set brouků byla jeho dcerou věnována entomolog. odd. Národního muzea v Praze.

B i o g r a f i e :

Mařan J.: Obohacení entomologických sbírek Národního muzea odkazem sbírky Františka Lemarie. Časopis Nár. muz. Odd. přírodověd., 132, 1963, p. 52-53.

L E M B E R K František

nar. 18.XII.1894 v Tuři u Jičína - zemř. 16.VI.1942 v Brně. Národnost česká. Učitel. Entomolog-amatér, lepidopterolog. Člen Přírodovědeckého klubu v Třebíči.

Po vychození obecné školy vstoupil na gymnásium v Jičíně, odkud z kvinty přešel na učitelský ústav. Ve čtvrtém ročníku jej však za-

stihla prvá světová válka, proto po válečné maturitě v říjnu 1914 narukoval na frontu. Ve válce dosáhl hodnosti poručíka a hned po převratě se v Brně přihlásil do nově utvořené československé armády a nastoupil službu na Slovensku. V roce 1920 vojenskou službu ukončil a vrátil se k učitelskému povolání. Nastoupil místo učitele na škole v Hartvíkovicích, pak v Římově a naposled přešel na školu do Senorad, kde se v roce 1925 stal řídícím učitelem. Za činnost v protifašistickém odboji v době německé okupace byl 3. března 1942 zatčen a svou lásku k vlasti zaplatil životem.

V entomologii se věnoval studiu a sběru motýlů (Lepidoptera). Sbíral hlavně v třebíčském okrese, zvláště v Pooslaví a Pojihlaví, kde zjistil mnoho vzácných druhů, významných a důležitých hlavně z hlediska faunistického a zoogeografického. Zvláštní pozornost věnoval čeledím Lycaenidae, Sphingidae, a Zygaenidae. Konal též četná pozorování v přírodě, sbíral a choval housenky a pěstoval vzácné hybridy od různých motýlů. Významné nálezy Lemberk publikoval v práci "Některé vzácnější nálezy Lepidopter v okolí Senorad, pol. okres Třebíč". (Ent. listy, 2/1939) a některé další byly uveřejněny v práci prof. D. Povolného "Příspěvky k poznání motýlů hadcové stepi u Mohelna a jejího okolí". (Ent. listy, 8/1945).

B i o g r a f i e :

Šilhavý V.: Za říd. učitelem Františkem Lemberkem. Sborník Přírodovědeckého klubu v Třebíči za léta 1939-1944. Roč. 4., 1946, p. 22-24.

L E N A R T Břetislav

nar. 19.I.1925 - zemř. 19.I.1984.
Národnost česká. Dělník. Entomolog-amatér. Byl členem entomologické sekce Přírodovědecké společnosti v Ostravě. Členem Čs. spol.ent. od r. 1973.

Žil v Petřvaldu u Karviné. Entomologicky působil na Ostravsku, kde od roku 1945 prováděl průzkum a sběry brouků (Coleoptera) i motýlů (Lepidoptera). Sbíral v okolí slezských Radvanic, Karviné a v širším okolí Ostravy a Krnova. Zajížděl do Jeseníků, kde se věnoval studiu horské motýlí fauny. Ve své koleopterologické sbírce měl pozoruhodnou kolekci exotických tesaříků a goliášů.

L E Š E T I C K Ý Vojtěch

nar. 24.IV.1830 v Netolicích - zemř. 1908.
Národnost česká. Středoškolský profesor, školní rada. Včelař, zakladatel Včelařské jednoty v Písku.

Vystudoval gymnázium v Českých Budějovicích a v Písku, odkud po maturitě přešel studovat na pražskou universitu. Po studiích nastoupil místo vychovatele u barona Podstatského. Od r. 1858 suploval na české reálce v Praze, odkud byl v r. 1860 povolán za profesora na českou reálku v Písku, kde v letech 1862-1870 zastával funkci ředitele. V r. 1870 byl ustanoven ředitelem učitelského ústavu v Hradci Králové, kde působil do r. 1879. Zastával též funkci okresního a městského školního inspektora a v r. 1898 odešel do výslužby s titulem školního rady.

Vedle učitelského povolání se aktivně věnoval oboru včelařství. Několik let přednášel na písecké reálce o včelařství pro místní včelaře a v šedesátých letech min. stol. založil Včelařskou jednotu města Písku. Byl literárně činný a napsal knihu "Rozumové včelařství dle Ondřeje Schmida a Jiřího Kleina". (Vydal J. L. Kober, 1871, Praha).

B i o g r a f i e :

Ottův slovník naučný (Lešetický V., p. 929-930). Díl 15., 1900 Praha.
Nepraš J.: České včelařství (Lešetický V., p. 322). SZN Praha, 1971.

L I E B I C H Kryštof

nar. 1783 ve Falkenbergu v pruském Slezsku - zemř. 1874 v Praze.
Národnost německá. Lesní rada, kamerální inženýr, docent lesnických nauk.

Absolvoval tharandskou lesnickou akademii a začal pracovat jako lesní inženýr ve Lvově. V r. 1818 přesídlil do Prahy, kde působil jako úředník v administraci státních lesů. Od r. 1826 se začal výhradně věnovat literární a vydavatelské činnosti, kdy redigoval a vydával periodikum "Der aufmerksamer Forstmann". Rovněž významná byla jeho činnost pedagogická na vysokém učení technickém v Praze, kde přednášel lesnické nauky v letech 1849-1868. Byl prvním docentem lesnictví na této vysoké škole a poskytoval encyklopedické lesnické vzdělání mnohým technikům a zeměměřičům. Vedle jiných lesnických disciplin se aktivně zajímal o problematiku ochrany lesů. Napsal řadu prací o lesních hmyzích škůdcích, které uveřejňoval ve svém časopise i v jiných periodikách té doby, např. Lotos, Deutsche Seidenbau Zeitung, Allgemeine Forst- und Jagdjournal aj. Z jeho prací pro příklad možno uvést::"Geht der Borkenkäfer (Dermestes typographus) nur kranke oder geht er auch gesunde

Bäume an" (1826), "Ueber Borkenkäfer Verheerungen" (1828), "Ueber Rüsselkäfer (Curculio pini et abietis)" (1830), "Ueber die Ursachen der Insectenvermehrungen in den Forsten Böhmens" (1852). Z lesnických vědeckých poznatků své doby napsal samostatnou práci o názvu "Compendium der Forstwissenschaft" z roku 1854.

B i o g r a f i e :

Naučný slovník lesnický (Liebich K., p. 1013-1014), II. díl J-Q. ČSAZV-SZN Praha, 1959.

B i b l i o g r a f i e :

Index Litteraturae Entomologicae (Liebich K., p. 731-732). Serie I., Bd. III., 1928.

Pfeffer A.: Bibliografie entomologického písemnictví Čech, Moravy a Slezska od roku 1800-1940. (Liebich K., p. 290, 296, 342, 344). Časopis Čs. spol. ent., 47., 1950.

L I C H A R D Daniel Gabriel

nar. 17.I.1812 Slovenská Lupča - zemř. 17.XI.1882 Skalica. Národnost slovenská. Duchovní, spisovatel a buditel, popularizátor přírodních věd, včelař.

V letech 1823 až 1828 navštěvoval školy ve Slovenské Lupči, Rimavské Sobotě a Kežmarku. Po jejich vychození byl přijat na evangelické lyceum v Bratislavě, kde absolvoval v r. 1834. Pak studoval na evangelické theologické fakultě, kde ukončil studium v r. 1837 a nastoupil jako kaplan v Tisovci. V r. 1838 se stal profesorem přírodních věd na lyceu v Banské Štiavnici, kde vyučoval do r. 1847. V období let 1849-1861 působil jako novinář v redakci Slovenských novin ve Vídni. Od r. 1863 až do své smrti žil ve Skalici a zabýval se publicistickou činností, která byla velice rozsáhlá. Zabýval se aktivně včelařstvím a v jeho časopise Obzor měly trvalé místo články se včelařskou tématikou. Měl v úmyslu vydávat též včelařský věstník, jehož vydávání však pro malý počet předplatitelů neuskutečnil. Zasloužil se též o založení slovenské lesnické školy v Liptovském Hrádku. Byl jedním z prvých popularizátorů zemědělských, přírodovědeckých a včelařských poznatků v 19. století na Slovensku.

B i o g r a f i e :

Milla J.: Včelársky náučný slovník (Lichard D. G., p. 103). Príroda Bratislava, 1971.

Encyklopédia Slovenska (Lichard D. G., p. 362-363). III. sv. Veda Bratislava, 1979.

L I N H A R T František

nar. 1879 - zemř. 1964 v Plzni.

Národnost česká. Obuvník. Entomolog-amatér, koleopterolog.

Žil a pracovně působil v Plzni, kde vykonával obuvnické povolání. V entomologii se zajímal o brouky (Coleoptera), jejichž sběry prováděl převážně v okolí Plzně. Byl průměrným sběratelem a jeho poměrně malá sbírka brouků byla z největší části zničena plísní.

L I P P E R T Karel

nar. - zemř.

Národnost německá. Elektrotechnik. Entomolog-amatér. Člen Entomologischen Vereines für Karlsbad. V r. 1928 uveden v seznamu členů Entomologen-Bund für die Tschechoslowakische Republik in Teplitz-Schönau. V r. 1930 je za ČSR uveden v Entomologen Adressbuch A. Hoffmanna, Vídeň.

Žil v Doubí u Karlových Varů a od r. 1930 v Tuhnicích. Vykonával povolání elektrotechnika v Karlových Varech. V entomologii se zabýval studiem brouků (Coleoptera) i motýlů (Lepidoptera), jejichž sběry a faunistický průzkum prováděl převážně na Karlovarsku. Nejaktivněji se entomologii věnoval v období mezi prvou a druhou světovou válkou. Lippertovy lepidopterologické sběry jsou zastoupeny v entomologické sbírce Karlovarského muzea.

L I S S N E R Emil

nar. - zemř.

Národnost německá. Entomolog-amatér, lepidopterolog. V r. 1930 je za ČSR uveden v Entomologen Adressbuch A. Hoffmanna, Vídeň.

Faunistický průzkum motýlů prováděl na Českolipsku, zvláště v okolí Lindavy (Lindenau) a Sloupu (Bürgstein). Pro Prodromus motýlů Čech Jakoba Sternecka z r. 1929 poskytl údaje o svých nálezech vzácnějších druhů motýlů ze severních Čech, převážně z okolí Sloupu. Jeho nálezy jsou v Prodromu uváděny pod značkou Liss. Systematicky uspořádanou Lissnerovu sbírku motýlů v 29 entomologických krabicích v počtu 4.311 ex. získala základní škola v Lindavě u České Lípy, odkud byla v r. 1962 darem převedena do Okresního vlastivědného muzea v České Lípě.

L I Š K A Ferdinand

nar. 1826 v Nové Hospodě u Písku - zemř. 1895 v Praze-Smíchově. Národnost česká. Kněz, duchovní. Včelař a organizátor českého včelařství.

Studoval gymnázium v Písku a bohosloví v Praze. V r. 1851 začal působit jako kaplan v Kvílicích a od r. 1863 kaplanoval dva roky ve Slaném. V r. 1865 byl ustanoven duchovním v trestnici v Řepích u Prahy, odkud v r. 1885 přešel na Kladno, kde byl jmenován farářem a v r. 1894 odešel na odpočinek.

Při své činnosti duchovního se aktivně zajímal o včelaření, pravidelně choval 80 včelstev a snažil se o rozšíření a zvelebení včelařství v Čechách. Vedle praktického včelaření byl též literárně činný a psal odborné články do časopisů Česká Včela a Včelařské listy, jejichž byl hlavním spolupracovníkem. Napsal a vlastním nákladem vydal spis "Morovina a hniloplod, nebo-li zhoubné následky nedychatelného a otráveného vzduchu v úle" (1876, Praha). Včelařský spolek pro Čechy vydal jeho knihu "Včela a její chov" (1877, Praha). V letech 1873-1878 si získal zásluhy jako předseda Včelařského spolku pro Čechy a též jako sjednotitel českého včelařství v nově utvořeném Zemském ústředním spolku včelařském (1873).

B i o g r a f i e :

Ottův slovník naučný (Liška F., p. 142). Díl 16., 1900 Praha.
Nepraš J.: České včelařství (Liška F., p. 322). SZN Praha, 1971.

L O K A J (Lokay) Emanuel senior

nar. 25.XII.1822 v Cerhovicích u Hořovic - zemř. 28.IV.1880 v Praze. Národnost česká. Kustod Fysiologického ústavu Karlovy univerzity a konzervátor Musea Království českého v Praze. Entomolog. Členem Naturforschenden Vereines in Brünn od r. 1862.

Vystudoval gymnázium, kde získal velký a hluboký vztah k přírodě. Živě se zajímal o ptactvo a oblíbil si sbírání hmyzu. Životní podmínky jeho rodičů byly dosti těžké, proto měl jít studovat theologii a stát se knězem, čímž měla být nejlépe zajištěna jeho budoucnost. Mladý Lokaj však v tomto názory rodičů nesdílel a v r. 1843 se dal zapsat do prvého ročníku mediciny na lékařské fakultě. Na vysoké škole však přes veškerou snahu nemohl pro nedostatek prostředků setrvat a proto hledal vhodné zaměstnání. Získal místo u finanční stráže, kde sloužil nejprve v Praze a po čase byl přeložen do Rumburku. Po vyléčení vážného zranění nohy se vrátil zpět do Prahy, kde byl v r. 1853 přijat jako kustod

fysiologického ústavu prof. J. Ev. Purkyně. V r. 1854 byl správním výborem českého muzea schválen za konzervátora a preparátora zoologického kabinetu, kde pomáhal asistentovi Dr. Ant. Fričovi při opatrování entomologických sbírek. Jako kustod fysiologického ústavu byl Lokaj placen skromně a proto si přivydělával vycpáváním ptáků a zvířat i jejich lovem, pěstováním a prodejem. Hlavní svůj zájem však soustřeďoval od mládí na entomologii. Zajímal se o všechny řády hmyzu, ale přednost dával studiu a sběru brouků (Coleoptera). Z nedostatku prostředků zaměřoval svůj sběratelský zájem na průzkum nejbližšího pražského okolí. Cílem jeho sběratelských vycházek bývala Závist u Zbraslavi, Břežanské údolí, Károvské údolí, Homole a okolí Vraného n. Vlt. i jiná místa ve středním Povltaví, kde pátral především po nejdrobnějších myrmekofilních druzích brouků. Jako prvý objevil na Závisti vzácné druhy hmatavců (Pselaphidae) Centrotoma lucifuga Heyden a Chennium bituberculatum Ltr. Z drabčíkovitých (Staphylinidae) to byla slavná Myrmoecia confragrosa Hochh., kterou poprvé zjistil 15.5.1873. Soužití myrmekofilních brouků a mravenců přimělo Lokaje k pozorování a studiu života v mraveništích, o čem uveřejnil v časopise Živa z r. 1860 dva články "Život mravenců" a "Popsání hlavních druhů mravenců v Čechách žijících s ohledem na hosti u nás dosud v mraveništích nalezené". Když byl ustaven Komitét pro přírodovědecké prozkoumání Čech, podnikal Lokaj v letech 1864-1866 cesty po různých českých krajích, prohlížel veřejné i soukromé koleopterologické sbírky a shromažďoval si podklady pro svůj chystaný seznam českých brouků. Mimo to byly Lokajovi odevzdány k revizi a determinaci všechny materiály Coleopter sbírané Dr. Ant. Fričem i jinými sběrateli z českého muzea. Lokaj zjistil, že v Čechách bylo do té doby známo 2.867 různých druhů brouků. V r. 1869 v prvém dílu Archivu pro přírodovědecký výzkum Čech svůj dokončený katalog vydal pod názvem "Seznam brouků českých". Bylo to na svou dobu dílo velice kritické a hodnotné, protože vedle výčtu druhů brouků byly uvedeny údaje o lokalitách, jména sběratelů i jiné ekologické poznámky. Tentýž seznam byl pod názvem "Verzeichniss der Käfer Böhmens" ve stejném roce vydán i v jazyce německém. Po 15 let Lokaj faunisticky zkoumal pražské okolí a střední Čechy, podnikl několik exkurzí do severních a východních Čech a jeden výlet na Šumavu. Později se kromě brouků zabýval také studiem pavouků a v poměrně krátké době shromáždil bohatou sbírku českých arachnoideí.

Význam Emanuela Lokaje sen. pro českou entomologii spočívá v tom, že jako jeden z prvních přírodovědců své doby publikoval v českém jazyce vlastní faunistické a ekologické poznatky o české broučí zvířeně

a byl též prvním koleopterologem, který má velkou zásluhu o průkopnickou práci v prozkoumání českých myrmekofilů. Koleopterologická sbírka E. Lokaje sen. včleněná do rozsáhlé sbírky jeho syna E. Lokaje jun. byla odevzdána do entomol. odd. Národního muzea v Praze, kde je uložena.

B i o g r a f i e :

Anonym: Emanuel Lokay - úmrtní oznámení. Vesmír, 9., 1880, p. 178.
Stein R. v.: Nekrolog. Emanuel Lokay. Entomologische Nachrichten, 6., 1880, Berlin, p. 257-258.
Frič A.: Upomínka na Emanuela Lokaje. Vesmír, 11., 1882, p. 114-115.
Naučná encyklopedie (Lokay E. sen., p. 1567). Díl III., sv. 2., Leb.-Mě. Nakl. Jos. Elstner, Praha 1941.
Koleška Z.: The Czech Entomologist Emanuel Lokay senior (1822-1880). Acta Entomologica Bohemoslovaca, 69., 1972, p. 427-428.
Koleška Z.: 150. výročí narození českého entomologa Emanuela Lokaje. Živa, 21., 1973, p. 61.
Koleška Z.: Závist u Zbraslavi - klasická lokalita českých entomologů. (Lokaj E. sen., p. 87-88). Bohemia centralis, 7., 1978, Praha.

B i b l i o g r a f i e :

Index Litteraturae Entomologicae. Serie I., Bd. 3., Berlin-Dahlem, 1928, p. 753.
Index Litteraturae Entomologicae. Serie II., Bd. 2., Berlin, 1965, p. 651.

L O K A J (Lokay) Emanuel junior, MUDr.

nar. 21.VI.1853 v Praze - zemř. 6.X.1928 v Praze.
Národnost česká. Lékař, zdravotní rada. Entomolog-koleopterolog. Členem Č. spol. ent. od r. 1904, čestným členem od r. 1927. V letech 1921-1926 je za ČSR uveden v Entomologen Adressbuch A. Hoffmanna, Vídeň.

Syn klasika české entomologie, kustoda a konzervátora Em. Lokaje sen. V r. 1872 absolvoval pražské akademické gymnázium a začal studovat lékařství na pražské lékařské fakultě, kde 17.11.1877 byl promován doktorem medicíny. V letech 1880-1883 působil jako panský lékař ve Smidarech v okrese Nový Bydžov a od r. 1884 přešel do Prahy, kde nastoupil jako městský okresní lékař. V r. 1914 byl jmenován zdravotním radou v Praze.

MUDr. Em. Lokaj vyrostl v domě slavného prof. J. Ev. Purkyně a

veden otcem od mládí k entomologii, zůstal této vědě věrný po celý život. Byl významným koleopterologem, specialistou čeledí Staphylinidae, Pselaphidae a Scydmaenidae. Jako aktivní a výborný sběratel prováděl faunistický průzkum nejbližšího pražského okolí, což si určil za svůj životní cíl. Sbíral ve Stromovce (Královská obora), na ostrově Štvanici, v Krči, Prokopském údolí a na řadě dalších pražských lokalit. Jako pokračovatel tradice po svém otci, i on dále podrobně faunisticky zkoumal klasickou entomologickou lokalitu Závist u Zbraslavi. Podnikl však i zahraniční sběratelské cesty do přímořských francouzských Alp, východních Karpat, severní Itálie a Sedmihradska. V průběhu let nashromáždil veliké množství materiálu nejrůznějších skupin Coleopter a popsal i řadu druhů a forem do té doby neznámých. Spolupracoval s domácími i zahraničními entomology. Např. v letech 1871-1898 byl v častém písemném styku s prof. Dr. Lucas von Heydenem ve Frankfurtu nad Mohanem, v r. 1873 s entomologem Kraatzem v Berlíně a v r. 1919 korespondoval s entomologickou firmou Staudinger v Drážďanech. Byl uznávaným a váženým badatelem, proto také jiní odborníci jemu k poctě pojmenovali nově popsané taxony brouků jeho jménem. Např. Anthaxia lokayi Obenb. (1925), Sphenoptera lokay Obenb. (1926), Harpalus lokayi Jedl. (1928) aj. Své entomologické práce publikoval v Časopise Čs. spol. ent. a ve Wiener. Entomologische Zeitung. Jednou z nejznámějších je jeho obsáhlá práce "Coleoptera myrmecophila Bohemica" (1905). Byl jedním ze zakladatelů České společnosti entomologické v r. 1904 a po řadu let jejím místopředsedou. 18.3.1919 byl jednomyslně zvolen v pořadí druhým předsedou Společnosti po zesnulém prof. Fr. Klapálkovi. Funkci předsedy však vykonával jen jeden rok do r. 1920. Rozsáhlé sbírky z pozůstalosti jeho otce i jeho vlastní v rozsahu cca 50.000 ex. obsahující typový materiál, převzalo entomol. odd. Národního muzea v Praze.

B i o g r a f i e :

Navrátil M.: Almanach českých lékařů. (Lokay E. Dr., p. 177). 1913, Praha.

Obenberger J.: + MUDr. Emanuel Lokay. Čas. Čs. spol. ent., 25., 1928, p. 127-130.

Naučná Encyklopedie (Lokay E. ml., p. 1567). Díl III., sv. 2., Leb.-Mě. Nakl. Jos. Elstner, Praha, 1941.

Koleška Z.: Závist u Zbraslavi - klasická lokalita českých entomologů. (Lokaj E. jun., MUDr., p. 89). Bohemia centralis, 7., 1978, Praha.

B i b l i o g r a f i e :

Freund L.: Die Literatur über die Insekten Böhmens (Lokaj E. jun., p. 34-35). Zeitschrift des österreichischen Entomologen-Vereines, Wien, 2., 1917.

Časopis Čs. spol. ent., 25., 1928, p. 130.

Index Litteraturae Entomologicae (Lokaj E. jun., p. 651-652). Serie II., Bd. 2., DDR, Berlin 1965.

L O O S Kurt, Ing.

nar. 25.I.1859 v Brunndöbra v Sasku - zemř. 27.VII.1933 v Liběchově. Národnost německá. Lesmistr, zakladatel ornitologické stanice "Lotos" v Liběchově. Entomolog-amatér, koleopterolog. Byl členem Deutscher naturwissenschaftlich-medizienischer Verein für Böhmen Lotos in Prag".

Vystudoval reálku v Plauen a po maturitě sloužil jako jednoroční dobrovolník v Lipsku. Po jednoroční vojenské službě vstoupil jako elév do praxe lesního úřadu Karlsfeld, odkud přešel studovat německou lesnickou akademii v Tharandu. Po ukončených studiích působil v několika lesních revírech v Sasku (Einsiedel, Olbernhau, Königsstein), potom na Šluknovsku a od r. 1898 v Liběchově n. Lab. jako lesmistr, kde byl později jmenován ředitelem tamního panství. Od mládí projevoval zájem o přírodu a zajímal se o ornitologii a entomologii. Studiu ornitologie se věnoval s velikou zálibou a byl ve styku s předními evropskými ornitology. V r. 1914 založil v Liběchově ornitologickou stanici, kterou vedl až do svých 74 let. Jako lesník měl také veliký zájem o lesnickou entomologii a pilně si všímal kůrovců, mnišky a jiných škůdců lesního hospodářství. Cenná jsou jeho pozorování o kuklicích na mnišce a o biologii různých druhů kůrovců. Své dlouholeté zkušenosti a poznatky uplatňoval ve svých odborných článcích, které uveřejňoval v různých časopisech, např. Sudetendeutsche Forst und Jagdzeitung, Sudetendeutscher Naturschutz, Lotos. Zajímal se též o faunistiku tesaříků (Cerambycidae), o kterých napsal v r. 1909 zajímavou práci "An die Freunde der Käferwelt !" (Jedná se v podstatě o seznam tesaříků z okolí Liběchova). JUDr. L. Heyrovský jej uvádí mezi přispěvateli zajímavých údajů o významných nálezech tesaříků z liběchovského okolí pro jeho prvý Katalog čs. tesaříků z r. 1930.

B i o g r a f i e :

Anonym (R.): Ing. Kurt Loos, Forstmeister i. R., der Leiter unserer ornithologischen Station +. Naturwissenschaftliche Zeitschrift Lotos, Bd. 81., 1933, Prag, p. 55-57.

Plachetka K.: Za Kurt Loosem. Příroda, 26., 1933, p. 267-269.
Spengler E.: Forstmeister i. R. ing. Kurt Loos. Natur und Heimat, 4., 1933, p. 65-67.
Naučný slovník lesnický (Loos K., p. 1046). Sv. II., ČSAZV-SZN Praha, 1959.

B i b l i o g r a f i e :

Index Litteraturae Entomologicae (Loos K., p. 653-654), Serie II., Bd. 2., DDR, Berlin, 1965.
Freund L.: Die Literatur über die Insekten Böhmens. Zeitschrift des österreichischen Entomologen-Vereines, Wien, 1917.
Pfeffer A.: Bibliografie entomologického písemnictví Čech, Moravy a Slezska od roku 1800-1940. (Loos K., p. 239, 268, 271-272, 282, 296, 302, 308-309, 311, 313, 324-325, 342). Čas. Čs. spol. ent., 47., 1950.

L O U K O T K A Tomáš

nar. - zemř. 25.I.1948 v Praze.
Národnost česká. Lakýrník. Entomolog-amatér. Členem Čs. spol. ent. od r. 1941.

Žil a působil v Praze, kde pracoval jako řemeslník v povolání lakýrnickém. V entomologii se věnoval sběru a studiu brouků a motýlů. Byl průměrným sběratelem. Sběry prováděl v pražském okolí i na jiných lokalitách v Čechách.

L U K E Š Josef

nar. 19.III.1853 v Jilemnici - zemř. 31.XII.1929 v Písku.
Národnost česká. Středoškolský profesor a školní rada. Entomolog-amatér, koleopterolog. Členem Č. spol. ent. od r. 1906. V r. 1926 je za ČSR uveden v Entomologen Adressbuch A. Hoffmanna, Vídeň.

Středoškolské studium konal v letech 1867-1874 na gymnáziu v Jičíně a po maturitě vstoupil na Karlovu universitu v Praze, kde se věnoval studiu klasické filologie. Státní zkoušky složil v r. 1879. Po ukončených studiích byl ustanoven suplujícím profesorem na Státním gymnáziu v Truhlářské ulici v Praze a od r. 1882 řádným profesorem na gymnáziu v Čáslavi, kde působil až do r. 1897. 1. září 1897 přešel na gymnázium v Písku, v němž vyučoval až do r. 1912, kdy byl jmenován školním radou. V tomto roce odešel do výslužby, ale v letech 1921-1925 už na odpočinku, učil ještě jako smluvní profesor na reálce Dr. Adolfa Heyduka v Písku. Vyučoval jazykům a z pracovně odborného hlediska se

zabýval překlady významných literárních děl z antické literatury a z literatur slovanských, zvláště z jazyka polského. Většinu volného času věnoval studiu přírody. V Čáslavi studoval botaniku, sbíral a určoval rostliny, především mechy a lišejníky. Při odchodu z Čáslavi daroval svůj herbář tamnějšímu Kounickému muzeu. Po svém nástupu do Písku se začal aktivně zabýval entomologií, ze které jej pro celý další život zaujalo studium coleopterologie. Pilně a systematicky sbíral a faunistický průzkum prováděl na Písecku a celkově v jižních Čechách. Postupem doby se vypracoval na odborníka, který spolehlivě determinoval koleopterologický materiál jiným sběratelům. Svým zájmem a sběratelským úsilím dovedl Lukeš nadchnout a získat nové, hlavně mladé sběratele, takže Písek se stal v jeho době významným jihočeským střediskem entomologického zájmu. Spolupracoval a často i společně sbíral s MUDr. Jindřichem Tylem, který byl dalším významným písecký entomologem. V Časopise Č. spol. ent. Lukeš publikoval své drobné články "Chrysomela olivacea Suffr." (2/1905) a "Fauna Bohemica. Brouci okolí písecký". (5/1908). Prof. J. Lukeš objevil v květech tařice (Alyssum saxatile) nový, v té době neznámý druh krytonosce, který jemu k poctě Dr. J. Tyl pojmenoval Ceutorrhynchus lukeši Tyl. Dalšími druhy, které nesou jeho jméno, jsou Agrilus lukeši Obenb. (1936) a Scymnus auritus Thunb. a. lukeši Obenb. (1942). Dlouholetou aktivní sběratelskou činností nashromáždil Lukeš sbírku Coleopter o rozsahu 3.662 druhů ve více než 26.100 exemplářích, která podává dobrý přehled o jihočeské broučí zvířeně, zvláště z Písecka. Po Lukešově smrti byla v r. 1930 sbírka věnována entomolog. odd. Národního muzea v Praze.

B i o g r a f i e :

Fleischmann B.: Památce profesora Josefa Lukeše. Výroční zpráva St. gymnasia v Písku za škol. r. 1929-1930. Písek 1930, p. 6-8.
Obenberger J.: Za profesorem Lukešem. Písecký obzor, r. 1., č. 2, z 10.5.1930.

L U Ň Á K Edvard

nar. 4.XI.1899 v Praze - zemř. 10.VIII.1969 v Kolíně. Národnost česká. Státní zaměstnanec. Entomolog-amatér. Členem Čs. spol. ent. od r. 1934.

V letech 1912-1916 absolvoval čtyři třídy reálného gymnázia v Kolíně a v roce 1917 byl povolán do vojenské služby a na frontu v I. světové válce. Po skončení vojenské služby vystudoval ještě v letech 1919 -1922 kolínskou obchodní akademii a byl pak zaměstnán jako praktikant

v několika kancelářích soukromých firem. V roce 1924 byl přijat do státní služby jako účetní úředník Ředitelství pošt a telegrafů v Bratislavě. Zde působil do r. 1930 a pak byl služebně přeložen do Prahy, kam dojížděl z Kolína, kde bydlel a žil. Poštovním zaměstnancem, postupně v různých funkcích (naposledy jako vrchní účetní tajemník), byl až do roku 1960, kdy odešel do důchodu.

O entomologii se zajímal od studentských let a prvá jeho sběratelská činnost spadá do doby gymnazijních studií v letech 1912-1916, kdy začal sbírat brouky (Coleoptera) a motýly (Lepidoptera). V období svého pobytu na Slovensku přestal sbírat motýly a začal aktivněji svůj zájem orientovat na koleopterologické studium a sběry, které prováděl převážně v okolí Bratislavy (Petržalka, Koliba, Modrá). V letech 1928-1930 byl členem Slovenského vlastivědného muzea v Bratislavě, kde pomáhal jako knihovník a pořadatel přírodovědecké literatury. Po návratu do Čech zaměřil svou sběratelskou činnost regionálně na průzkum Kolínska (např. Starý Kolín, Komárovice, Polepy, Velký Osek, Paběnice u Červ. Janovic a jinde). Mimo to často sbíral i na Kutnohorsku a na exkurze jezdil do Krkonoš, Orlických hor, Beskyd a Nízkých Tater. V době od 9.VI. do 6.VII.1934 podnikl sběratelskou exkurzi na bývalou Podkarpatskou Rus, kde sbíral v oblasti Rachova. V červenci r. 1927 navštívil ostrov Lopud v Jugoslávii. V Kolíně byl Luňák v častém entomologickém styku s MUDr. Ed. Knirschem a preparátorem Protivou a konal s nimi i společné sběratelské vycházky. Od r. 1944 se začal zajímat vedle brouků o další hmyzí řády, hlavně Diptera, Hymenoptera a Odonata, které shromažďoval a upravoval do systematické sbírky. Luňákova entomologická činnost byla přerušena déletrvající chorobou a proto ještě za života i svou sbírku o rozsahu cca 6000 kusů hmyzu různých řádů předal přírodovědeckému oddělení Krajského muzea v Hradci Králové, kde je uložena.

M

M A Č I Č K A Ondrej, MVDr., CSc.

nar. 19.VII.1917 v Bysterci, okr. Dolný Kubín - zemř. 2.X.1976. Národnost slovenská. Veterinář, parazitolog, zoolog, ředitel Ústavu experimentální farmakologie SAV. Členem Slov. ent. spol. od r. 1963.

Národní školu a reálné gymnázium navštěvoval v Dolnom Kubíně, kde v roce 1937 maturoval. Pak studoval veterinární medicinu v Brně, ale studium mu přerušilo uzavření vysokých škol v době německé okupace. Vrátil se na Slovensko, kde v období tzv. Slovenského štátu pracoval jako výpomocný učitel a úředník u různých firem. Po skončení války se znovu vrátil do Brna a pokračoval ve studiu veterinární mediciny. Po studiích zůstal pracovat na Vysoké škole veterinární, kde nejprve působil jako asistent v biologickém a zoologickém ústavu prof. dr. O. Hykeše, později v ústavu patologické anatomie prof. dr. V. Jelínka. V roce 1952 přešel z Vysoké školy veterinární na Slovensko, kde začal pracovat jako jeden z prvních vědeckých pracovníků Slovenského ústředního ústavu biologického. V roce 1961 byl presidiem SAV povolán, aby vedl faunistické oddělení Biologického ústavu SAV, odkud v roce 1967 přešel do Farmakologického ústavu ČSAV a později Ústavu experimentální farmakologie SAV. Z počátku zde působil jako vedoucí oddělení parazitologie a farmakologie antiparazitik, později se stal ředitelem ústavu.

MVDr. O. Mačička začal v letech 1951-1952 týmově spolupracovat na komplexním výzkumu epidemie klíšťové encefalitidy v Rožnavě a okolí a tato týmová práce dala rozhodující směr jeho další vědecké činnosti. Naučil se vhodně spojovat práci epizootologa a veterináře s prací akarologa a parazitologa, což se též odrazilo v jeho vědecké publikační činnosti. Nejvíce jeho prací je věnováno výskytu klíšťat, jejich bionomii, vztahu k hostitelům, zvláště k domácím zvířatům a možnostem hubení klíšťat ve volném terénu. Jsou to především práce o bionomii klíšťat Dermacentor marginatus (Piják stepní) a Dermacentor reticulatus (Piják lužní), ve kterých poprvé ve střední Evropě podal souborný přehled údajů o těchto dvou cizopasnících. Při výzkumu přírodních ohnisek nákaz pracoval dr. Mačička také v zahraničí, kde se zúčastnil v r. 1957 expedice do severní Jugoslávie a dále do Bulharska do ohniska klíšťové encefalitidy v plovdivském kraji. Vedle četných prací o klíšťatech napsal s některými spoluautory také práce o Dipterách, např. "Mouchy v zemědělských objektech a možnosti boje proti nim" (1972),

"Studium bionomie střečka hltanového v polesí Kamenica nad Hronom" (1974). Za jeho vynikající vědeckou i vědecko-organizátorskou činnost mu bylo uděleno Vyznamenání za vynikající práci, Medaile k 40. výročí KSČ a k 30. výročí SNP a další vyznamenání.

B i o g r a f i e :

Rosický B.: MVDr. Ondrej Mačička, CSc. (19.7.1917 - 2.10.1976). Biológia, 32., 1977, p. 301-306.

Rosický B.: MVDr. Ondrej Mačička, CSc. (19.7.1917 - 2.10.1976) Folia parazitologica, 24., 1977, p. 246-247.

B i b l i o g r a f i e :

Biológia, 32., č. 5, 1977, p. 304-306.

M A D A R Jindřich, senior

nar. 13.VII.1876 v Písku - zemř. 28.VI.1964 v Praze.
Národnost česká. Stavitel. Entomolog-amatér, koleopterolog. Členem Č. spol. ent. od r. 1917, po přerušení znovu od r. 1941.

Po studiích působil jako úředně oprávněný stavitel v Miletíně, v Komárově u Hořovic a od r. 1912 v Písku.

Entomologií se zabýval od studentských let, ale teprve po svém příchodu do Písku se věnoval systematickému sběru a studiu brouků (Coleoptera). Seznámil se s píseckými entomology a ve spolupráci s akademickým malířem Aloisem Hanšem a školním radou Josefem Lukešem prováděl sběry a regionální faunistický průzkum brouků Písecka i jiných lokalit v jižních Čechách. Byl znám a oblíben mezi předními čs. entomology, z nichž někteří k jeho poctě pojmenovali nové taxony brouků. Např. Agrilus auricollis ssp. madari Obenb. (1924), Otiorrhynchus madari Formánek (1926), Cryptophagus madarorum Roubal (1945). O entomologii projevoval živý zájem až do svého vysokého stáří a nashromážděná koleopterologická sbírka je dosud ve vlastnictví jeho syna Doc. Dr. Ing. Jindřicha Madara jun.

M A C H Á Č E K Antonín

nar. 1859 - zemř.
Národnost česká. Učitel. Praktický včelař.

Působil jako řídící učitel školy v Uhříněvsi u Prahy, kde pěstoval svá včelstva. Byl jednatelem uhříněveského včelařského spolku a v letech 1894 až 1906 byl též jednatelem ZÚVČ (Zemské ústředí včelařů českých).

M A C H U L K A Bedřich

nar. 22.VI.1875 ve Štěpánově u Kladna - zemř. 6.III.1954 v Praze. Národnost česká. Africký cestovatel, pořadatel a vůdce loveckých výprav, sběratel přírodnin a národopisných předmětů, spisovatel.

Studoval na gymnáziu v Truhlářské a Ječné ulici v Praze a po maturitě ještě tři roky na vyšším hospodářském ústavu v Táboře. Od doby studií toužil uskutečnit průzkumnou cestu do Afriky a tak realizovat své životní rozhodnutí, které vyplynulo z mladistvé čtenářské fantazie a zájmu čtenáře přírodovědeckých a cestopisných knih. Do Afriky poprvé odjel v listopadu roku 1898 společně se svým přítelem a budoucím společníkem Richardem Štorchem. Po dvou počátečních pokusech proniknout do nitra Afriky, zřekl se plánu stát se výzkumným cestovatelem a obrátil svůj zájem na studium zvířeny, lovy a národopis. Aby získal cestovní prostředky, stal se sběratelem přírodnin, loveckým vůdcem a podnikatelem loveckých výprav. Procestoval Horní Nil až k Albertovu jezeru, Bílý a Modrý Nil, prozkoumal Súdán a v období po první světové válce vedl lovecké výpravy v Kenyi, Ugandě, Severní Tanganice a v Belgickém Kongu. Působil také v severovýchodní části Madagaskaru, na Cejlonu a spolu s R. Štorchem procestoval Indii, Persii a Palestinu. S kratšími přestávkami, kdy zajížděl do Prahy a s přestávkou období I. světové války, prožil B. Machulka na "černém kontinentě" 37 let. Do Čech se vrátil na konci roku 1937. O svých cestách, poznatcích a zkušenostech s africkou zvířenou napsal řadu poutavých článků, zvláště do časopisů Širým světem, Zeměpisný magazín a Sborník Čs. společnosti zeměpisné. V roce 1955 posmrtně vyšel cestopis "V Africe na stezkách zvěře", kterým Machulka po Holubových knihách z konce minulého století vytvořil jeden z nejlepších soudobých českých cestopisů.

Bedřich Machulka se velmi významně zasloužil o rozšíření sbírek našich muzeí, zejména pak Náprstkova a Národního muzea v Praze. Vedle přírodnin zasílal do Prahy i předměty etnografické a výběr zasílaného materiálu svědčí o jeho velké zkušenosti a vynikajících znalostech zoologických a národopisných. Pro entomologii jsou důležité jeho bohaté dary hmyzu, kde byly i druhy dosud neznámé a nepopsané. V pralese Ituri v Belgickém Kongu nalezl 18 exemplářů brouků rodu Mecynorrhina, které jsou novým druhem zlatohlávka, jenž byl v r. 1935 k poctě nálezce pojmenován Mecynorrhina machulkai Tesař. V Laikipie v povodí řeky Uaso Nyiro v Kenyi ve východní Africe sbíral v roce 1934 velké množství vzácného druhu krasce Sternocera castanea subsp. rothschildi Théry, od které byla popsána nová varieta machulkai Obenb., 1935. Další krasci k jeho poctě nesou jména Damarsila lethalis ab. machulkai Obenb., 1935,

Paracylindromorphus machulkai Obenb., 1935 a Steraspis scabra v. machulkai Obenb., 1936. Údaje o Machulkových entomologických darech Národnímu muzeu v Praze cituje Sborník ent. odd. Nár. muz. Praha, XIII., 1935, p. 98-100, 101-108.

B i o g r a f i e :

Anonym (F.): Český cestovatel a sběratel přírodnin Bedřich Machulka. Příroda, 9., 1910-1911, p. 196.

Obenberger J.: Zvířata a zvířátka. (O B. Machulkovi zmínka v článku "Safari" p. 22-26 a biogr. údaje p. 257). Orbis-Praha, 1944.

Kunský J.: Čeští cestovatelé. (B. Machulka, p. 250-273). III díl, Orbis-Praha, 1961.

Seget K.: Bedřich Machulka, africký cestovatel, sběratel a vůdce loveckých safari. Lidé a země, 22., 1973, p. 117-120.

Seget K.: Pořadatel a vůdce loveckých výprav. Lidová Demokracie, příl. "Neděle s LD č. 14", r. 40, č. 83, ze 6.4.1984, p. 9.

Anonym (S.): Český znalec Afriky (Bedřich Machulka 1875-1954). Svobodné Slovo z 23.8.1975, p. 9.

Konopa V.: Velký cestovatel a lovec. (B. Machulka - 100. výr. narození). Lidová Demokracie, příl. "Neděle s LD č. 50", r. 31, č. 294, ze 13.12.1975, p. 10.

Opavská M.: V Africe na stezkách zvěře. (100. výročí naroz. čes. cestovatele B. Machulky). Naše rodina, č. 25., 1975, p. 14.

Mazák V.: Bedřich Machulka - cestovatel a lovec. Časopis Nár. muz., Odd. přír., r. 145., č. 3, 1976, p. 146-149.

M A C H U L K A Václav, Ing.

nar. 30.X.1889 v Praze - zemř. 20.VI.1949 v Praze.
Národnost česká. Inženýr chemie, pracovník státních zdravotnických a potravinářských ústavů. Entomolog-amatér, koleopterolog. Členem Čs. spol. ent. od r. 1918, zakládajícím členem od r. 1944. V letech 1926-1930 za ČSR uveden v Entomologen Adressbuch A. Hoffmanna, Vídeň.

Vystudoval obor chemického inženýrství na ČVUT v Praze a po promoci nastoupil v r. 1919 jako asistent do pražského hygienického ústavu, odkud v roce 1920 přešel do služeb ministerstva zdravotnictví ČSR. Koncem roku 1923 odešel na Slovensko, kde až do roku 1934 působil v potravinářském ústavu Státních výzkumných ústavů zemědělských v Košicích. V říjnu r. 1934 přešel zpět do Prahy a pracoval v potravinářském a později státním zdravotním ústavu. V hodnosti vrchního rady odešel v lednu r. 1949 do výslužby.

V entomologii se věnoval sběru a studiu brouků (Coleoptera), především nejtěžším čeledím Staphylinidae, Scydmaenidae a Pselaphidae. Poznal velikou důležitost rozdílů kopulačních orgánů pro systematiku nesnadných skupin a osvojil si jedinečnou schopnost jejich preparace i u nejmenších druhů. Byl výborným sběratelem a specialistou v prosívání a zvláště vynikal ve sběru druhů, které žijí v mraveništích. Sběry a faunistický průzkum prováděl v Čechách, hlavně v pražském okolí i v samotné Praze, kde dokázal objevit nové druhy Scydmaenidů. Nejvíce výzkumů však prováděl v době svého služebního působení na Slovensku, kde se nejvíce zasloužil o výzkum broučí fauny a objevil nejvíce zoogeografických zajímavostí. Ve třicátých letech podnikl také několik zahraničních sběratelských cest do Dalmácie, Chorvatska a Bulharska. Ing. V. Machulka byl dlouholetým spolupracovníkem entomologického oddělení Národního muzea v Praze, kde v letech 1925-1926 provedl rozsáhlou revizi Pselaphidů a Scydmaenidů sbírky prof. Vlad. Zoufala a početných starých studijních materiálů Ed. Reittera. Výsledky svých průzkumů odborně zpracovával a publikoval převážně ve Sborníku Ent. odd. Nár. muz., v Časopise Čs. spol. ent. a v Entomologisches Nachrichtenblatt ve Vídni. Napsal kolem čtyřiceti prací, z nichž je možno jako příklad uvést: "Nové druhy Pselaphidů a Scydmaenidů ze Slovenska" (1925), "Určovací klíč československých druhů podčeledi Neuraphini - Scydmaenidae, Col." (1931), "Příspěvek k systematice palearktických druhů Cephenium - Scydmaenidae, Col." (1933), "Příspěvek k poznání fauny východního Slovenska a Podkarpatské Rusi" (1935) aj. K jeho poctě byl v roce 1931 pojmenován nově popsaný druh čínského střevlíka Pterostichus machulkai Jedl. Svou sbírku Staphylinidů, Pselaphidů a Scydmaenidů z palearktické oblasti v rozsahu cca 150.000 ex. věnoval ještě za svého života entomol. odd. Národního muzea v Praze, kde je uložena.

B i o g r a f i e :

Anonym: + Ing. Václav Machulka. Časopis Čs. spol. ent., 47., 1950, p. 3-6.

B i b l i o g r a f i e :

Časopis Čs. spol. ent., 47., p. 5-6.

M A I D L František, Ing.

nar. 28.I.1906 v Plzni - zemř. 15.XII.1982 v Plzni.
Národnost česká. Pracovník státní správy - KNV, odbor pro vodní hospodářství. Entomolog-amatér, koleopterolog a lepidopterolog. Členem Čs. spol. ent. od roku 1940.

V letech 1911-1916 vychodil pětitřídní obecnou chlapeckou školu v Plzni a pak studoval plzeňskou státní reálku, kterou ukončil maturitou 13.6.1924. V témže roce vstoupil na ČVUT v Praze, kde začal studovat vodohospodářské inženýrství a stavitelství. V roce 1928 složil první státní zkoušku a pak studium z finančních a existenčních důvodů přerušil a začal pracovat ve státní správě v různých technických funkcích. Ve třicátých letech byl zaměstnancem Zemského úřadu v Praze a v době německé okupace pracoval jako cestmistr Okresního úřadu v Benešově u Prahy. Po druhé válce vstoupil znovu na ČVUT a v letech 1945-1947 vysokoškolské studium dokončil. Titul inženýra mu byl udělen 11.7.1947. Koncem čtyřicátých let pracoval jako vedoucí technického referátu ONV Plasy. Od roku 1950 až do odchodu na odpočinek v roce 1966 zastával funkci vedoucího odboru vodního hospodářství Západočeského krajského národního výboru v Plzni.

Zájem o entomologii měl od mládí, ale aktivní sběratelské činnosti se začal věnovat až ve 32 letech od r. 1938, kdy začal sbírat motýly (Lepidoptera). Po druhé válce se věnoval i sběru brouků (Coleoptera), kteří pak získali jeho hlavní zájem. Sběry prováděl po celé ČSSR, nejintenzivněji sbíral na Plzeňsku a pak na jižním a východním Slovensku. Několikrát vyjel na kratší sběratelské exkurze též do Maďarska a Bulharska. V Plzni byl ve styku se známým entomologem Josefem Brožikem starším, ke kterému docházel do bytu na entomologické schůzky spolu s dalšími plzeňskými sběrateli. Později byl pravidelným návštěvníkem jarních a podzimních entomologických srazů v Praze, pořádaných Čs. spol. ent. Sbírka motýlů ČSSR o rozsahu 8.370 ex. byla předána Západočeskému muzeu v Plzni, kde je uložena pod inv. č. Z-18787. Sbírku brouků z území Slovenska předal v roce 1977 Slovenskému národnímu muzeu v Bratislavě, kde je vedena pod inv. č. SZ-3983 a obsahuje přes 22.000 exemplářů. Zbytek koleopterologické sbírky obsahující sběry z Čech a ze zahraničí o rozsahu cca 14.000 ex. je dosud v majetku rodiny.

M A J E R Alois

nar. 1856 - zemř. 1932.

Národnost česká. Církevní duchovní. Včelař a včelařský publicista.

Kněz a převor kláštera ve Lnářích na Blatensku. Byl aktivním včelařským organizátorem v jižních Čechách a působil jako spolupracovník včelařských časopisů. Nejvíce přispíval do časopisu Český včelař, kde v samostatné příloze z r. 1897 vydal "Včelařské písně", které po dlouhá léta sbíral spolu s Antonínem Urbanem. Dále jsou to příspěvky "Včelaření dle Emila Preuse" (1900) a "Včelařské rozhledy" (1902). Rukopis práce o Preusově včelaření je zachován v knihovně kláštera ve Lnářích. V roce 1923 vyšla Majerova práce "Dějiny osady lnářské", kde je popsána historie včelaření na Lnářsku. Ve své včelařské praxi se hodně zabýval problematikou medovice.

M A K O W S K Y Alexander, Prof., PhDr.

nar. 17.XII.1833 ve Svitavách - zemř. 30.XI.1908 v Brně.

Národnost německá. Vysokoškolský profesor. Botanik a entomolog. Člen německého přírodovědeckého spolku Naturforschender Verein in Brünn od r. 1862.

V šedesátých letech min. stol. působil jako učitel na c.k. vyšší reálce v Brně, později jako profesor geologie a mineralogie na německé technice. Byl zakládajícím členem německého přírodovědeckého spolku v Brně, členem jeho výboru a kustodem spolkových přírodovědeckých sbírek. Byl dále též aktivním přispěvatelem do spolkového vědeckého sborníku Verhandlungen des naturforschenden Vereines in Brünn, kde publikoval své entomologické práce v letech 1865-1886. Botanické a entomologické sběry prováděl v okolí Brna, Olomouce, Lázní Luhačovic, Svitav, v Bílých Karpatech, Beskydech i na jiných místech. Na Moravě se zabýval též studiem hmyzích škůdců rostlin a psal o nich pojednání do Verh. naturforsch. Ver. Brünn. Pro příklad možno jmenovat články o Atomaria linearis (11/1872), Zabrus gibbus (13/1874), Anthonomus pyri (17/1877) aj. Rovněž sledoval hromadné výskyty hmyzu, hlavně motýlů. Napsal "Massenhaftes Auftreten der Raupen von Vanessa cardui in Mähren" (1866). Údaje o Makowského botanických nálezech uvádějí E. Formánek: "Květena Moravy" (1899) a J. Podpěra: "Květena Hané" (1911).

B i o g r a f i e :

Heller H.: Mährens Männer d. Gegenwart (Makowsky A., p. 106), 1899.
Ottův slovník naučný. Dodatky IV./1., 1934 (Makowsky A., p. 5).

Klášterský I., Hrabětová A., Duda J.: Botanikové na českém a moravsko-slezském území od nejstarších dob (Makowsky A., p. 122). Zprávy Čs. spol. pro dějiny věd a tech., č. 14-15, 1970, Praha.

B i b l i o g r a f i e :

Index Litteraturae Entomologicae, Serie II., Bg. 3., M-R (Makowsky A., p. 30).

M A L E S E V I C S Emil

nar. 1856 - zemř. 1911 v Székesfekérvár, Maďarsko.
Národnost maďarská. Středoškolský profesor. Přírodovědec.

Po studiích se začal věnovat učitelskému povolání a v letech 1875 -1976 působil v Budapešti jako pomocný učitel. Koncem roku 1876 dostal dekret na místo pomocného profesora na gymnáziu v Lučenci, kde se řádným profesorem stal v r. 1881.

Malesevics přírodovědecky zkoumal okolí Lučence, všímal si meteorologických poměrů a pozornost věnoval i zoofenologickým pozorováním, o kterých každoročně referoval ve výročních zprávách gymnázia. V několika příspěvcích zaznamenal také údaje o živočišstvu Lučence a jeho okolí. Nejzajímavější z nich je práce z roku 1892 o názvu "Losoncz faunája vagyis az 1876 év öszétöl, az 1891 év végeig talált és meghatározott állatfajok rendszeres felsorolása és a fauna jellemzése", kde uvádí zjištěnou entomofaunu oblasti Lučence. V práci o meteorologických a fenologických pozorováních z roku 1902 si všiml bionomie komára druhu Culex pipiens.

B i o g r a f i e :

Anonym: Malesevich Emil. Dr. Layer Antal. Sobel Leon. In: A Losonczi Magy. Kir. állami fögymnazium értesitöje, 1910-1911, p. 3-7.
Országh I., Okáli I.: Vývoj dipterológie na území Slovenska v polinéovskom období 1758-1918. (Malesevics E., p. 163-164). Acta Rer. Natur. Mus. Nat. Slov., Bratislava, Vol. 24., 1978.

M A L I Č K Ý Josef, JUDr.

nar. - zemř. 7.VI.1933 v Hořovicích.
Národnost česká. Právník, advokát. Entomolog-amatér, lepidopterolog. Členem Č. spol. ent. od r. 1906. V letech 1921-1930 za ČSR uveden v Entomologen Adressbuch A. Hoffmanna, Vídeň.

Po právnických studiích a získání titulu doktora práv se věnoval advokacii. Nejprve působil 7 let v Písku, později se usadil v Hořovicích, kde působil jako městský advokát a žil tu až do konce života.

Entomologií se zabýval od mladých let a věnoval se sběru a studiu motýlů (Lepidoptera), speciálně byl dobrým znalcem Mikrolepidopter. Sběry motýlů prováděl na různých místech Čech a Moravy, ze kterých dle údajů v literatuře možno uvést z r. 1888 Brandýs n. Lab., Starou Boleslav a Houštku. V letech 1895-1896 sbíral na různých místech v okolí Písku, v r. 1910 v Lázních Luhačovicích a v r. 1915 na Podbrdsku a v okolí Zbirohu. Nejvíce sběrů prováděl však ve svém bydlišti Hořovicích a jejich okolí. Ve svém dlouholetém bydlišti a pracovním působišti byl také osvětově činný a ve dnech 15.-18. dubna 1911 zde uspořádal veřejnou výstavu své vzorně upravené sbírky motýlů, která měla u hořovických občanů velký úspěch. Pro Prodromus českých motýlů poskytl Dr. J. Sterneckovi ze svojí sbírky údaje o nálezech význačných motýlů, hlavně z okolí Písku, Zbirohu a Hořovic, kde jsou uváděny pod značkou "Mal.". Dr. Maličký také publikoval několik svých lepidopterologických prací v Časopise Čs. spol. ent. - např. "Lepidopterologické črty z Grada" (10/ /1913), "Příspěvek k otázce hojnosti některých druhů motýlů" (13/1916), "Několik poznámek o Tortricidech Podbrdska" (20/1922). K jeho poctě byl pojmenován nový taxon krasce z Kašmíru Anthaxia maličkýi Obenb. (1925). Maličkého lepidopterologická sbírka o rozsahu 10.134 exemplářů je uložena v entomol. odd. Nár. muzea v Praze.

M A L O C H Jan

nar. 11.VI.1825 v Praze - zemř. 15.I.1911 v Praze.
Národnost česká. Akademický malíř a fotograf. Entomolog-amatér, lepidopterolog. Vedoucí osoba soukromého kroužku pražských lepidopterologů.

V letech 1839-1845 studoval na pražské malířské akademii, kde od r. 1841 pracoval v antické škole. V r. 1848 se zúčastnil pražských revolučních bojů, při kterých byl kulí z ručnice raněn do nohy. V roce 1851 se oženil a působil pak v Praze jako akademický malíř a fotograf. Jako prvý provozoval v jeho době nejosvědčenější způsob fotografování na postříbřené měděné desky, tzv. daguerrotypii.

Zájem o entomologii, speciálně o sběr a studium motýlů projevil již za studentských let, kdy jako šestnáctiletý posluchač malířské akademie začal psát své entomologické deníky, v jejichž záznamech pokračoval po celý život. Kolem osoby J. Malocha se záhy soustředil soukromý kroužek tehdejších pražských lepidopterologů, jednak za účelem výměny motýlů, za druhé pro pořádání společných sběratelských exkurzí do přírody. V tomto kroužku se scházeli major Züllich ze Zühlbornu, dr. F. A. Nickerl, dr. Saga, rytíř Josef Mann, ale i Malochovi bratři

Augustin a Antonín, jež oba byli nadšení pozorovatelé a sběratelé motýlů. Na četných sběratelských exkurzích Maloch velmi podrobně zkoumal pražské okolí, zvláště jeho oblíbenou Krč, dále Chuchli, Závist, Karlštejn, Slapy n. Vlt., Králův Dvůr u Berouna, okolí Brandýsa a Lysé n. Lab. i četné jiné české lokality. Několikrát navštívil Krkonoše a sbíral též v Alpách. Pro neobyčejnou skromnost a osobní nesmělost nepublikoval vlastní odborné práce, ale od r. 1841 vedené soukromé deníky byly svědectvím jeho znamenité píle a velikých odborných vědomostí v entomologii. Lepidopterologie byla Malochovým zamilovaným oborem, o čemž svědčí četné poznámky a mnohé kresby motýlů a housenek v jeho denících, jejichž obsah byl cenným příspěvkem k poznání českých motýlů. (Po Malochově smrti získal deníky do svého vlastnictví entomolog prof. dr. Jindřich Uzel). Některé faunistické údaje z Malochových deníků prostřednictvím spidů Dr. O. Nickerla uvedl v Prodromu českých motýlů J. Sterneck pod značkou ("Ma."). V posledních letech života věnoval Maloch svou pozornost vedle motýlů i jinému hmyzu, zvláště pak hmyzím škůdcům důležitým v zemědělství.

B i o g r a f i e :

Uzel J.: Jan Maloch +. Časopis Čs. spol. ent., 8., 1911, p. 57-59.
Toman P.: Nový slovník čs. výtvarných umělců. (Maloch J., p. 69). II., L-Ž, 1947. Nakl. R. Ryšavý, Praha.

M A N N Josef Jan

nar. 19.V.1804 v Jablonném v sev. Čechách - zemř. 20.III.1889 ve Vídni. Národnost německá. Malíř, ilustrátor, dozorce a preparátor c.k. zoologického dvorního kabinetu ve Vídni. Entomolog-lepidopterolog.

Z rodného Jablonného, kde jeho rodiče měli malou živnost, byl poslán na vychování do Zákup a poté se v Drážďanech u mědirytce A. Harzera vyučil malování a kreslení. Rozhodující vliv na jeho životní zaměření měla známost s entomologem J. E. Fischerem von Rösslerstamm v Mikulášovicích, se kterým jej v roce 1829 seznámil jeho příbuzný, entomolog MUDr. V. Helfer z Prahy. Bližší poznání a spolupráce s Fischerem probudilo u Manna zájem o sběr a preparaci motýlů, jejichž studiu se pak věnoval celý život. V letech 1829-1837 sbíral v severních Čechách v okolí Zákup a Mikulášovic a získané motýly předával Fischerovi ke zpracování. V r. 1833 požádal Fischer Manna o výtvarnou spolupráci a zhotovení 50ti barevných tabulí pro jeho knihu o motýlech vydanou v roce 1834 v Lipsku. Na jaře v r. 1837 přesídlil Josef Mann do Vídně,

kde začal pracovat v entomologickém oddělení c.k. zoologického dvorního kabinetu. Nejprve byl přidělen jako výpomocný pracovník a od r. 1844 ustanoven definitivním dozorcem a později i preparátorem tohoto ústavu. Působil tu až do 17. března 1887, kdy odešel na odpočinek.

Vedle uvedené sběratelské činnosti v Čechách, prováděl Mann sběry motýlů téměř po celé Evropě. Sbíral v Rakouských Alpách, Štýrsku, Korutanech, Maďarsku, Dalmácii, Chorvatsku, Korsice, Sicilii, Bulharsku, Polsku i na četných jiných místech. Byl vemi horlivým a obratným sběratelem s bohatými zkušenostmi. V průběhu let publikoval své práce v časopisech Wien. ent. Mschr. (1864), Verh. zool-bot. Ges. Wien (1866-1878), Mitt. Nordböhm. Exkursions-Clubs Böhm. Leipa (1882), Wien. ent. Ztg. (1884-1885). Po J. Mannovi bylo různými badateli pojmenováno více než tucet nových taxonů Lepidopter i nových druhů z jiných hmyzích řádů. Získané sběry hmyzu na zahraničních exkurzích předával do c.k. entomologických sbírek, měl však i významnou soukromou sbírku Geometrid a Mikrolepidopter, kterou prodal začátkem padesátých let min. stol. Dr. Schneiderovi do Vratislavi.

B i o g r a f i e :

Rogenhofer A.: Nekrolog. Annalen Nathist. Hofmus. Wien, 4., 1889, p. 79-81.

Rogenhofer A.: Josef Mann. Wiener Ent. Ztg., 8., 1889, p. 241-244.

Leopoldina, 25., 1889, p. 111.

B i b l i o g r a f i e :

Index Litteraturae Entomologicae, Serie I., Bd. 3., p. 785-786.

Index Litteraturae Entomologicae, Serie II., Bd. 3., p. 34-35.

M A N N S F E L D Josef

nar. 1861 - zemř. 1940.

Národnost česká. Řídící učitel. Praktický včelař.

Žil v Halenkovicích u Uherského Hradiště, kde vedl tamní obecnou školu. Aktivně se zabýval včelařstvím a byl znám jako spoluzakladatel plemenného chovu včel na Moravě. V letech 1906-1924 zastával funkci správce včelařské stanice v Halenkovicích.

M A R H A N František

nar. 25.XI.1886 v Praze - zemř. 30.I.1950 ve Slaném. Národnost česká. Učitel. Entomolog-amatér, lepidopterolog. Členem Čs. spol. ent. od r. 1925. V letech 1926-1930 je za ČSR uveden v Entomologen Adressbuch A. Hoffmanna, Vídeň.

Po ukončení studií na učitelském ústavu v Praze byl přidělen do slánského okresu, kde postupně učil na obecných školách v Dřínově a v Olšanech. Po několika letech se dostal na školu do Slaného, kde byl později jmenován ředitelem chlapecké školy a kde působil až do konce života.

Od mládí velmi lnul k přírodě a jeho trvalou zábavou i prací ve volném čase se stalo studium a sběr motýlů. Zvlášť vyhraněný zájem měl o čeleď Papilionidae, kterou studoval velmi podrobně. Aktivně se věnoval též faunistickému průzkumu slánského okolí. Často podnikal sběratelské prázdninové exkurze na Slovensko a v mladších letech i do ciziny. Nejúspěšnější jeho entomologickou exkurzí byla cesta do jižní Itálie a na Sicilii, odkud přivezl mnoho cenného lepidopterologického materiálu. Byl pilným a pečlivým sběratelem a udržoval výměnné styky i se zahraničními partnery. Během více než dvacetileté entomologické činnosti získal mnoho tisíc exemplářů vlastním sběrem a zásilkami z ciziny. Již za svého života věnoval menší část své sbírky Slánskému městskému muzeu, hlavní část byla odkázána entomol. odd. Národního muzea v Praze v rozsahu cca 10.000 ex., kde je uložena.

B i o g r a f i e :

Anonym (-mkp-): Sbírka motýlů v ceně 50.000 K. (o sbírce F. Marhana). Národní politika z 22.9.1939.

Moucha J.: + František Marhan. Čas. Čs. spol. ent., 48., 1951, p. 98--99.

M A R J A N K O Josef, MVDr.

nar. 1911 v Mělníku - zemř. 28.V.1978 v Třebenicích. Národnost česká. Veterinární lékař. Entomolog-amatér, koleopterolog. Členem Čs. spol. ent. - odbor Moravskoslezský v Brně od r. 1934 a od r. 1940 členem v pražském ústředí.

Po ukončení středoškolských studií vstoupil ve třicátých letech jako posluchač zvěrolékařství na Vysokou školu veterinární v Brně. Po uzavření vysokých škol měl v letech 1939-1945 studium přerušeno a jako MVC působil ve svém rodišti na Mělnicku. Po druhé světové válce studium dokončil a od r. 1947 pracoval jako MVDr. dále na Mělníce. V še-

desátých letech přesídlil do Třebenic u Lovosic a působil tu jako obvodní veterinární lékař.

Entomologií se zabýval od studentských let. Oblíbil si sběr a studium brouků (Coleoptera) a tímto oborem se ve volném čase zabýval po celý život. Koleopterologické sběry prováděl hlavně v okolí Brna a po návratu do Čech sbíral v Polabí především na Mělnicku a později v oblasti Českého středohoří.

M A R K A L O U S Václav

nar. 19.IX.1847 v Jesenčanech u Pardubic - zemř. 2.VI.1905 v Chrudimi. Národnost česká. Středoškolský profesor, klasický filolog. Včelař, jednatel Prvního českého včelařského spolku v Chrudimi.

Po vychození obecné školy v Třebosicích a Moravské Třebové, začal v roce 1861 studovat c.k. gymnázium v Hradci Králové, kde maturoval r. 1869. Pak studoval sedm semestrů na filosofické fakultě Karlovy univerzity v Praze češtinu a klasickou filologii. Pro škol. r. 1873-1874 byl ustanoven výpomocným učitelem c.k. gymnázia v Hradci Králové a od srpna 1874 byl jmenován skutečným učitelem c.k. gymnázia v Klatovech, kde působil až do r. 1883. Ve škol. r. 1883-1884 byl ustanoven definitivním profesorem na c.k. gymnáziu v Chrudimi a působil tu až do konce srpna 1904, kdy odešel do výslužby.

Za svého pobytu v Klatovech se začal V. Markalous aktivně zabývat včelařstvím pod vedením zkušeného včelaře, kněze superiora tamního děkanského chrámu, Josefa Popa. Velmi si včelařství jako ušlechtilou zálibu oblíbil a záhy též v tomto oboru nad jiné vynikal. Po přestěhování do Chrudimi začal vykonávat funkci jednatele Prvního českého chrudimského včelařského spolku, kde byl velice činným. V různých obcích okresu i daleko za jeho hranicemi pořádal přednášky "z rozumového včelaření", které byly velmi oblíbeny. V oboru včelařství byl Markalous též literárně činný a jeho první publikací byla upravená přednáška "Včelařství a jeho důležitost v hospodářství", která vyšla v Bibliothece českých hospodyň a dívek v Chrudimi r. 1891. Řadu let psal různé články do časopisu Český včelař, ze kterých je pro příklad možno jmenovat "O vědomostech včelařských u Římanů v prvním století po Kristu" (1883), "O vzniku buněk včelích dle dosavadních výzkumů" (1884), "K otázce o vzniku buněk včelích" (1885) aj. V roce 1885 byl hlavním organizátorem včelařské výstavy v Chrudimi, která byla v té době ohodnocena jako jedna z nejkrásnějších i nejhodnotnějších v Čechách. Byl též vystavovatelem četných včelařských exponátů na jubilejní výstavě v Praze r. 1891, národopisné výstavě r. 1895 a na včelařských výstavách

v Hradci Králové, Rychnově n. Kněž. a v Pardubicích. Od Zemědělské rady Království Českého a jiných, zvláště včelařských, institucí obdržel několik čestných diplomů a nejedno uznání za tuto výstavní činnost. Památník včelařů československých, vydaný Josefem Kebrlem v r. 1896, otiskl posudek o Markalousově včelařské činnosti. Je v něm hodnocena nejen jeho zdárná jednatelská péče o včelařský spolek chrudimský, ale i to, že svou horlivostí získával spolku i českému včelařství mnoho příznivců s láskou k tomuto důležitému zemědělskému odvětví.

B i o g r a f i e :

Dušánek Fr.: Václav Markalous. Program gymnázia v Chrudimi z r. 1905, p. 37-40.

Cvetler F.: Za profesorem Václavem Markalousem. Almanach k oslavě padesátileté působnosti c.k. reálného a vyššího gymnázia v Chrudimi. Chrudim, 1913, p. 278-280.

Nepraš J.: České včelařství. (Markalous V., p. 323). SZN Praha, 1971.

M A R T Í N E K Jaroslav

nar. 28.I.1915 - zemř. 5.V.1968.

Národnost česká. Středoškolský profesor. Arachnolog.

Působil jako profesor gymnázia v Třeboni. Stal se předním znalcem přírodních poměrů Třeboňska a v souvislosti s tím přispěl k dobrému poznání pavoučí zvířeny tohoto kraje. Výborná znalost třeboňské přírody mu umožnila vyhledávat lokality, na kterých byly sbírány takové druhy, které do té doby unikly i pozornosti arachnologů profesionálního zaměření. Sbíral na charakteristických stanovištích, jakými jsou pro Třeboňsko pobřeží rybníku Velký Tisý, okolí rybníku Podsedek, rašeliniště Červené Blato u Šalmanovic, reliktní písečné přesypy u Vlkova a u Lužnice nebo xerotherrmní suchopár u Tušti. Ochotným učitelem a rádcem v době svého služebního působení v jižních Čechách byl J. Martínkovi náš významný arachnolog prof. RNDr. Fr. Miller a při sběrech i místopisném zařazení nálezů mu aktivně pomáhala jeho manželka pí Albína Martínková. Za dobu své sběratelské činnosti nashromáždil prof. Martínek sbírku, která obsahuje 8.799 ex. pavouků příslušejících ke 330 druhům. Údaje Martínkovy arachnologické sbírky zpracoval doc. RNDr. Jan Buchar, CSc. z PřFUK v Praze.

M A R T I N O V S K Ý Jaroslav

nar. 1945 - zemř. 1812

Národnost česká. Hospodářský úředník. Praktický včelař a včelařský publicista.

Působil jako ředitel panství v Blatné, kde také aktivně včelařil. Přispíval do časopisu Český včelař, kam psal po dlouhou řadu let své odborné články. Z četných příspěvků možno jmenovat: "O cyperských včelách z Blatné" (1879), "Umělé mezistěny" (1880), "25 pravidel o zimním klidu včel" (1883), "Obnovení včelího díla a zařízení úlu k tomu účelu" (1895), "Náčiní včelařské, které se mi nejlépe osvědčilo" (1903). V roce 1900 uspořádal "Památník 25letého trvání včelařského spolku Blatenského" a "Katalog zemské včelařské výstavy v Blatné".

M A Ř A N Josef, Doc., RNDr.

nar. 11.XI.1905 v Písku - zemř. 11.XI.1978 v Praze.

Národnost česká. Přírodovědec, zoolog, entomolog, vědecký pracovník. Vysokoškolský učitel, vedoucí entomologického oddělení Národního muzea v Praze. Nositel vyznamenání Za vynikající práci a Zlaté plakety G. J. Mendela. Členem Čs. spol. ent. od r. 1923 - čestný člen Čs. spol. ent., člen Čs. zoologické společnosti, členem Klubu přírodovědeckého v Praze od roku 1927. Člen zahraničních vědeckých společností. V letech 1926-1930 za ČSR uveden v Entomologen Adressbuch A. Hoffmanna, Vídeň.

Narodil se v jihočeském Písku, kde jeho otec pracoval jako vrchní správce berního úřadu. V letech 1917-1925 vystudoval písecké reálné gymnázium a po maturitě odešel do Prahy, kde v roce 1925 začal svá zoologická studia na přírodovědecké fakultě Karlovy university. Pracoval tu pod vedením význačného badatele a známého zoologa prof. dr. J. Komárka. Po úspěšném studiu byl doktorem přírodních věd promován dne 2.5.1930. Ještě v době svých gymnazijních studií se v Písku seznámil s tamními entomology MUDr. J. Tylem, stavitelem J. Madarem a prof. J. Lukešem, kteří jej přivedli k zájmu o entomologické sběratelství. Pro uplatnění svého entomologického zájmu našel pak další možnost rozvoje jako pracovník našeho největšího ústavu v tomto oboru, v entomologických sbírkách pražského Národního muzea. Byl zde zaměstnán nepřetržitě od r. 1925, zprvu jako pomocná vědecká síla a od zakončení vysokoškolských studií v roce 1930 jako vědecký asistent. V roce 1946 se habilitoval pro obor zoogeografie na přírodovědecké fakultě Karlovy university, kde do r. 1965 přednášel systematickou zoologii a zoogeografii. Po odchodu prof. dr. J. Obenbergera z Národního muzea převzal vedení

entomologického oddělení, v jehož čele stál do roku 1971, kdy odešel do důchodu. Vědecká činnost J. Mařana byla mnohostranná. Zabýval se studiem nejrozmanitějších zoologických otázek, ale jádrem jeho práce byla taxonomie, faunistika, ekologie a zoogeografie hmyzu. Muzejní sbírky obohatil velkým entomologickým materiálem, který získal na cestách po Československu i na zahraničních expedicích. V ČSSR studoval a sbíral entomofaunu v Krkonoších, v jižních Čechách, na jižní Moravě a na Slovensku. Podnikl řadu exkurzí do oblasti Středozemního moře. Navštívil Jugoslávii (1925, 1958), Řecko (1937-1938), sbíral v severní Africe (Tunis, Alžír), na Korsice a v jižní Francii (1928). Nejvíce úsilí věnoval výzkumu balkánské zvířeny, především v Bulharsku (1929, 1932-1933) a v rumunských Karpatech (1931, 1958). V roce 1957 sbíral na Kavkaze a v r. 1974 ve Střední sovětské Asii. V roce 1958 byl na studijním pobytu v Zoologickém muzeu Humboltovy university v Berlíně. Mařanovy vědecké práce se týkají brouků čeledí Carabidae, Alleculidae, Meloidae, později se těžiště jeho prací přesunulo na palearktické Orthopteroidea, jichž byl ve světě uznávaným znalcem. Dr. J. Mařan měl také velmi úzký vztah k problémům aplikované entomologie. Zúčastnil se několika akcí - studia chroustů, květilky zelné, boje proti mšici krvavé i počátků výzkumu biologického boje a napsal řadu expertis z tohoto oboru. Byl učitelem řady našich entomologů a zvláště k mladým studentům se obrátil několika knižními publikacemi, z nichž nejznámější je kniha "Jak zvířata zabydlila zeměkouli" (1957, 1960), populárně podaná zoogeografie na pevných vědeckých základech. Z dalších jeho prací v tomto oboru je možno uvést "Nástin entomogeografických poměrů Československa" (1956), "Zoogeografické členění Československa" (1957), "Biologická rovnováha v živočišných společenstvech" (1964). Všestranný zájem o přírodu přivedl dr. Mařana do řad ochránců přírody. Podílel se na řešení závažných otázek v ochraně přírody a krajiny, prováděl soustavný zoologický průzkum státních přírodních rezervací a byl členem redakční rady ochranářského periodika Ochrana přírody. Zvláštní pozornost věnoval výzkumu rezervací, ležících ve stepní zóně našeho státu (např. Pozdřanské kopce, Pavlovské kopce, Kováčovské kopce) a v horách na Šumavě, v Krkonoších, na Kralickém Sněžníku, v Pieninách i v Tatrách. Ochranáři znají dr. Mařana jako autora zoologické části velkého kompendia "Ochrana československé přírody a krajiny" (Nakl. ČSAV Praha, 1954). Práce docenta Mařana byla úzce spjata s Národním muzeem. Byl zdárným a aktivním pokračovatelem v budování muzejní entomologie po dr. J. Obenbergerovi a na vybudování samostatného entomologického oddělení v Kunratickém zámku u Prahy má velkou zásluhu. Ze své vědecké činnosti

napsal a uveřejnil přes 150 vědeckých prací a velké množství populárně vědeckých článků. Mnozí koleopterologové k Mařanově poctě pojmenovali jeho jménem nově popsané taxony brouků - např. Tachys mařani Jedl. (1932), Colpodes mařani Jedl. (1935), Catopsimorphus mařani Roub. (1936), Lebia mařani Kult (1939), Catharsius mařani Balth. (1940), Carphoborus mařani Pfeffer (1941), Onthophagus mařani Všet. (1942) aj. Nový druh sudánské ploštice byl nazván Hydrometra mařani Hoberlandt (1942). Mařanova koleopterologická sbírka, zejména Carabidae z Evropy, je uložena v entomol. odd. Národního muzea v Praze.

B i o g r a f i e :

Veselý J.: Doc. Dr. Josef Mařan padesátníkem. Ochrana přírody, 10., 1955, p. 281-282.

Moucha J.: 55 let Doc. Dr. Josefa Mařana. Čas. Čs. spol. ent., 57., 1960, p. 407-408.

Moucha J.: Doc. Dr. Josef Mařan - 60 let. Ochrana přírody, 21., 1966, p. 12.

Moucha J.: Vysoké ocenění práce docenta Dr. J. Mařana. Čas. Nár. muz., Odd. přírodověd., 140., 1972, p. 233.

Landa V.: 60 let doc. Dr. Josefa Mařana. Acta ent. bohemoslov., 62., 1965, p. 501-502.

Raušer J.: K šedesátinám doc. dr. Josefa Mařana. Sborník Čs. spol. zeměpisné, 71., 1966, p. 172-173.

Štěpánek O.: Doc. Dr. Josef Mařan šedesátníkem. Čas. Nár. muze., Odd. přírodověd., 135., 1966, p. 62-63.

Tesař Z.: K šedesátinám doc. dr. Josefa Mařana. Čas. Slez. muz. Vědy přír., Opava, 15., 1966.

Hoberlandt L.: 70th Anniversary celebrated by Doc. RNDr. Josef Mařan. Acta ent. bohemoslov., 73., 1976, p. 62-63.

Hoberlandt L.: Dr. Josef Mařan - zemřel 11. 11. 1978. Čas. Nár. muz., Odd. přírodověd., 148., 1979, p. 222-223.

Pfeffer A.: Doc. RNDr. Josef Mařan 11. 11. 1905 - 11. 11. 1978. Acta ent. bohemoslov., 66., 1979, p. 347-348.

Pfeffer A.: In memoriam Doc. RNDr. Josef Mařan. Věst. Čs. spol. zoolog., 43., 1979, p. 306-308.

Hrdý I.: Doc. RNDr. Josef Mařan zemřel. Vesmír, 58., 1979, p. 251.

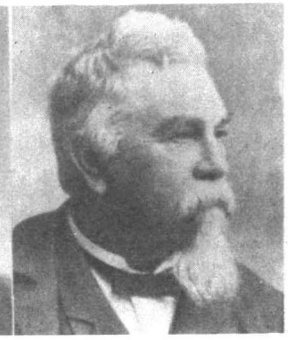
Skuhravý V.: Za doc. dr. Josefem Mařanem. Živa, 27., 1979, p. 62.

Likovský Z.: Doc. Dr. Josef Mařan zemřel. Práce muzea v Hradci Králové, Série A., Vědy přír., XV., 1974 (1978), p. 182.

Příloha 18.
PORTRETNÍ SNÍMKY
K SEZNAMU
BIOGRAFIÍ
ČS. ENTOMOLOGŮ

Alois Láska

Gustav Laube

František Lehečka

František
Lemberk

Daniel G. Lichard

Emanuel Lokay ml.

Kurt Loos

Josef Lukeš

Edvard Luňák

Příloha 19.
PORTRETNÍ SNÍMKY
K SEZNAMU
BIOGRAFIÍ
ČS.ENTOMOLOGŮ

Ondrej Mačička

Jindřich Madar st.

Bedřich Machulka

Václav Machulka

František Maidl

Emil Malesevics

Jan Maloch

Josef Jan Mann

Josef Mařan

František Marhan

Vytiskly MTZ 42, Opava